

عنوان مقاله:

نقد و بررسی برنامه و متون آموزشی تفسیر در دانشگاه ها

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سیدمصطفی احمدزاده

خلاصه مقاله:

از مهمترین ارکان سیاست های توسعه، سیاستگذاری پژوهشی است. در کشور ما که توسعه و احیای تمدن اسلامی به مثابه امری آرمانی است، اولویت بخشی به امر پژوهش در همه عرصه های فرهنگی، هنری، علمی، تاریخی، سیاسی و اجتماعی ضروری و بایسته است. از دیگر سو صاحب نظران تعلیم و تربیت بر این نکته اذعان دارند که رکن اصلی پژوهش، آموزش بنیادی، روشمند و پویا است. مهمترین عامل موفقیت کشورهای پیشرفته در زمینه آموزش و پرورش و به ویژه آموزش عالی، نگاهی اندیشمندانه و آینده نگرانه به نظام آموزشی و در راس آن متون آموزشی است. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، گرایش علوم قرآن و حدیث - یکی از پنج گرایش رشته الهیات و معارف اسلامی - در دانشگاه ها، موسسات آموزشی - پژوهشی و حوزه های علمیه؛ به واسطه نیاز جامعه به علوم و معارف قرآنی و حدیثی، مورد استقبال چشمگیر علاقمندان قرار گرفت. اما متأسفانه، در طول دو دهه گذشته، به واسطه عدم تغییر جدی در برنامه، مواد و متون آموزشی، رفته رفته از همراهی با نیازهای جامعه باز مانده و در حال حاضر، ضعف ها و کاستی های گوناگونی بر آن سایه افکنده، که رفع آن، همفکری و همکاری صاحب نظران را می طلبد. یکی از مهم ترین درس های این گرایش، درس تفسیر قرآن کریم است که در همه مقاطع گرایش علوم قرآن و حدیث تدریس می شود. عدم پویایی و رشد متون درسی در این حوزه باعث شده است تا در برخی دانشگاه ها، تفاوت چندانی میان تدریس تفسیر در مقطع دکتری با سایر مقاطع به چشم نخورد چهار چوب این نوشتار محدود به نقد و بررسی دروس تفسیری است که در دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی مرسوم و معمول است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683540>

